

Johann Friedrich Herbart'ın Toplu Öğretim Anlayışının Sosyal Bilgiler Dersi Açısından İncelenmesi

An Investigation of Johann Friedrich Herbart's Collective Teaching Understanding in Terms of Social Studies Lesson

Seher AZRAK¹
Erdoğan KAYA²

¹Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Anabilim Dalı, Sosyal Bilgiler Eğitimi Doktora Programı, Eskişehir, Türkiye

²Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Programı, Eskişehir, Türkiye

ÖZ

Sosyal Bilgiler dersi bireyin topluma kazandırılmasında önemli bir yere sahiptir. Bu ders sosyalleşme eyleminin, formel olarak gerçekleştirilmesi için tasarlanmıştır. Sosyal Bilgiler dersi ile sosyalleşmeye ilişkin öğeler, çeşitli bilimlerin ortak noktalarından yola çıkılarak bir bütünlük içinde, kaynaştırılarak öğrencilere sunulur. Güncel bir olay olarak 2020 yılında yaşanan Covid-19 salgını, sosyalleşmenin çok önemli bir gereklilik olduğunu göstermiştir. Bu nedenle başarılı bir sosyalleşme için bu amaç için tasarlanmış olan dersin, felsefi alt yapısını oluşturan pedagojik uygulamaları incelemekte yarar olduğu düşünülmektedir. Geçmişe bakıldığında sosyalleşme sürecine yönelik olarak çeşitli deneme ve kuramların geliştirildikleri görülmektedir. Bunların bir kısmı toplu öğretim tasarımıyla da ilgilidir. Bir başka anlatımla bu kuramların, Sosyal Bilgiler dersinin de temelini oluşturdukları söylenebilir. Comenius, Herbart, Decroly, Otto ve Dewey gibi çeşitli eğitimcilerin bu sürecin öncülüğünü yaptıkları anlaşılmaktadır. Bu tasarımcıların eğitim ve toplu öğretim anlayışlarına yoğunlaşmanın, Sosyal Bilgilerin temellerini ortaya çıkarmak açısından yararlı olacağı düşünülmektedir. Söz konusu kuramlardan biri Johann Friedrich Herbart'a aittir. Toplu öğretimi ilk sistemleştiren kişi olarak Herbart'ın eğitim anlayışının incelenmesi, Sosyal Bilgiler açısından da önemli görülmektedir. Bu çalışmada Herbart'ın eğitim anlayışı, sosyalleşme ve Sosyal Bilgiler dersi öğretim tasarımları odağında ele alınmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toplu öğretim, Johann Friedrich Herbart, sosyal bilgiler, sosyalleşme

ABSTRACT

Social Studies course has an important place in integrating the individual into society. This course is designed for formal socialization. In the Social Studies course, the elements related to socialization are presented to the students by combining them in unity, based on the common points of various sciences. As a current event, the Covid-19 outbreak in 2019 has shown that socialization is a very important requirement. For this reason, it is considered useful to examine the pedagogical practices that constitute the philosophical background of the course designed for this purpose of successful socialization. Looking into the past, it is seen that various experiments and theories have been developed regarding the socialization process. Some of these are also related to collective instructional design. In other words, it can be said that these theories form the basis of the Social Studies course. It is understood that various educators such as Comenius, Herbart, Decroly, Otto, and Dewey were the pioneers of this process. It is thought that focusing on the education and collective education understanding of these designers will be useful in revealing the foundations of Social Studies. One of these theories belongs to Johann Friedrich Herbart. Examining Herbart's understanding of education, as the first person who systematized collective education, is also considered important in terms of Social Studies. In this study, Herbart's understanding of education has tried to be addressed in the focus of socialization and social studies course teaching designs.

Keywords: Integrated education, Johann Friedrich Herbart, social studies, socializing

Geliş Tarihi/Received: 8.02.2021

Kabul Tarihi/Accepted: 18.02.2022

Sorumlu Yazar/Corresponding Author:
Seher AZRAK
E-mail: seherazrak@hotmail.com

Cite this article as: Azrak, S., & Kaya, E. (2022). An investigation of Johann Friedrich Herbart's collective teaching understanding in terms of social studies lesson. *Educational Academic Research*, 45, 106-112.

Giriş

Günümüzde değişen dünya koşulları ile birlikte eğitim-öğretim sistemlerinde de değişimler meydana gelmektedir. Eğitim-öğretim sisteminin toplumun ihtiyaçlarını karşılayabilecek şekilde farklılaştığı görülmektedir. Bu nedenle söz konusu süreçte, toplu öğretim sistemi, geniş bir uygulama alanı bulmuştur (Ergün & Özdaş, 1997). Toplu öğretim sistemi, öğretimin belli kavram ve problemler etrafında birleştirilerek, çeşitli bilimlerin bilgilerini kaynaştırarak etkili bir şekilde sunulması olarak ortaya konulabilir (Yıldırım, 1996). Toplu öğretimin çeşitli boyutları bulunmaktadır. Bunlar arasında program, ders, öğretmen, öğrenci, araç-gereç odaklı toplulaştırmalar sıralanabilir. Toplu öğretim sistemi, bireylere bütüncül bakış açısı kazandırabilmek için birçok bilimin yöntem ve bulgularını kullanır. Böylece öğrencilerde çok boyutlu düşünebilme becerisi kazandırılmış olur (Kaya, 2018). Sosyal Bilgiler de, disiplinlerarası bir derstir. Sosyal Bilgiler dersinde, çocukta sosyalleşme sağlanırken, hayatın içinde var olan farklı bilim disiplinlerinin ilke ve genellemelerini tek tek dersler şeklinde değil, ortak noktalarından yola çıkılarak bir bütünlük içinde, kaynaştırılarak öğrencilere sunulur (Erden, Tarihsiz; Sözer, 2008). Bu da Sosyal Bilgiler dersinin toplu öğretim anlayışına göre hazırlanan bir ders olduğunu gösterir.

Toplu öğretimi ilk sistemleştiren kişi Johann Friedrich Herbart'tır (Ergün & Özdaş, 1997). 18. yüzyılda Alman pedagog Johann Friedrich Herbart (1776–1841), okullarda ilişkili derslerin belli bir konu etrafında birlikte ele alınması gerektiği fikrini öne sürmüştür (Drake & Burns, 2004). Herbart, eğitimin bir sınırı olmadığını ancak okul, aile ve çevre etrafında oluşması gerektiğini savunmaktadır. Ayrıca Herbart'a göre eğitim, yaparak, yaşayarak, yaşamla iç içe olmalıdır. Bu açıdan bakıldığında Herbart'ın eğitim anlayışının Sosyal Bilgiler dersinin tasarım amacıyla örtüştüğü söylenebilir. Sosyal Bilgiler, bireyin sosyalleşmesinin, devletler tarafından planlı bir biçimde gerçekleştirilmesi için tasarlanmış bir derstir. Bir başka deyişle bireyin ve toplumun doğasında olan ve informal olarak gerçekleşen sosyalleşmenin, formel olarak gerçekleşmesi için tasarlanmış bir derstir. Bu nedenle pedagojik temellerinin araştırılması gerekmektedir. Sosyalleşme süreci ilk olarak ailede başlar, okullarda devam eder. Ayrıca Sosyal Bilgiler, hayatın içinde bir ders olarak tasarlanmıştır (Kaya, 2018).

Sosyal Bilgiler dersi, bireyin topluma kazandırılmasında önemli bir yere sahiptir. Bunun gerçekleşebilmesi de sağlıklı bir sosyalleşme süreciyle ilişkilidir. Bu açıdan bakıldığında Sosyal Bilgilerin sosyalleşme açısından felsefi ve pedagojik temelini iyi bilmesi gerektiği söylenebilir. Özellikle bu dersin eğitimi veya öğretiminin sorumlu akademisyen ve öğretmenler için bu gereklilik daha da önemlidir. Dolayısıyla toplu öğretimi ilk sistemleştirerek söz konusu derse kuramsal temel oluşturan Herbart pedagojisinin veya eğitim anlayışının irdelenmesi önemli görülmektedir. Herbart'ın sosyalleşme ve toplu öğretim anlayışına yoğunlaşmak ve Sosyal Bilgilerin temelini ortaya çıkarmak amacıyla ayrıntılı incelemeler yapılması gerekmektedir. Çalışmanın konusu ile ilgili alanyazın incelemesi sonucunda Herbart'ın toplu öğretim anlayışı ile Sosyal Bilgiler dersinin ilişkisini ortaya koyan ayrıntılı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmada Herbart'ın eğitim anlayışı, toplu öğretim sistemi odağında sosyalleşme ve Sosyal Bilgiler dersi ile ilişkisi kurulmaya çalışılarak ele alınmaktadır.

Johann Friedrich Herbart (1776–1841)

Alman filozof, psikolog ve eğitimci Herbart, 1776 yılında Oldenberg' de dünyaya geldi ve 1841 yılında Göttingen'de öldü. Jena

Üniversitesi'nde felsefe ve hukuk eğitimi gördükten sonra aydınlanma düşüncesinden (özellikle Gottfried Wilhelm Leibniz, Kant ve Johann Gottlieb Fichte'den) etkilendi. Modern pedagojik kuram ve uygulamanın kurucularından Johann Heinrich Pestalozzi'nin arkadaşıydı. Göttingen Üniversitesi'nde 1802'de Özel Öğretim Görevlisi (dış okutman) olarak görevlendirilmiş, 1805'te profesörlüğe terfi ettirilmiştir. 1806 yılı, Prusya'nın Napolyon tarafından yenildiğini gördü ve Herbart, bunu Almanya'nın şimdikiye kadar yaşadığı en umutsuz şey olarak değerlendirdi. Bunun üzerine aynı yıl psikoloji üzerine ders vermeye başladı. Göttingen Üniversitesi'nde felsefe, psikoloji ve pedagoji alanında ders verdikten sonra 1809'da Königsberg Üniversitesi'nde felsefe bölümünde Kant'dan başkanlığı devraldı (Jahoda, 2006).

1811'de Herbart, Königsberg'de yetiştirilmiş İngiliz ailesinden bir kadınla evlendi. Eşi özellikle onu pedagojik çalışmalarında çok destekledi. 1813'te Leipzig savaşı'nda Napolyon'un yenilgisinden ve Berlin'in siyasal ve akademik hayatın merkezi olarak yeniden kurulmasından sonra Herbart kendisini Königsberg Üniversitesi'nde boşuna kürek çekiyor gibi hissetmeye başladı. Böylece 1833'te, hayatının sonuna kadar kalacağı Göttingen Üniversitesi'ne geri döndü (Jahoda, 2006).

Herbart psikolojiye öğretme ve öğrenme yaklaşımının temeli olarak baktı ve böylece bu bilim ile pedagoji arasında halen var olan bağlantı kuruldu (Leary, 2000). Bu nedenle Herbart, eğitimdeki modern çalışmaların öncüsü olarak bilinir. Ayrıca Herbart, Allgemeine Pädagogik'i (1806) adlı eserini, öğretmenler için yol gösterici niteliğinde bir kılavuz olarak yazdığını belirtmiştir (Carter, 2016). Herbart'ın ölümünden on yıl sonra 'Herbartianizm' eğitim dünyasında belirgin bir değere sahip oldu (Leary, 2000). Herbart'ın öne sürdüğü eğitim teorisi daha sonra Herbartian Okulu olarak yayıldı. Avrupa ve Amerika'nın yanı sıra Asya'dan gelen eğitimciler, Herbartian Okulu tarafından kurulan 'eğitimciler için eğitim merkezini' ziyaret ettiler ve Herbart'ın kuramından etkilendiler. Hatta bazı Japon eğitimcileri, kendi eğitim programlarını tasarlarken Herbart'ın ilkelerini kullandılar. Hatta bugün bile kullanmaya devam etmektedirler. Bu nedenle Herbart'ın kuramı için eğitim dünyasına bırakılmış önemli miraslardan biri gözüyle bakılabilir. Herbart'ın felsefesi ve psikolojisi, Viyana ve Avusturya'da Mach, Freud ve Brentano'daki entelektüel tarihçiler tarafından çok saygı gördüğü desteklenmiştir (Carter, 2016).

Johann Friedrich Herbart'ın Öğretim Tasarımı Anlayışı

19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında toplum sistemi ve yaşam tarzı değişmiş buna bağlı olarak da, akademik nitelikler yetersiz hale gelmeye başlamıştır. Yeni sosyal sistem ve kapitalizm, sadece teoride değil, aynı zamanda pratik konularda da deneyimli ve iddialı, girişimci olan rekabetçi gençlere ihtiyaç duyulmasına neden olmuştur. Bu da yeni bir eğitim sistemi ihtiyacını doğurmuştur. Bu ihtiyacı karşılamak üzere yapılan arayışa Herbart da katkı getirmiştir. Böylece yeni eğitim anlayışının yapısını, içeriğini ve yöntemini açıklığa kavuşturmak için Herbart pedagojisinden yararlanılmıştır. Herbart'ın pedagojisi hakkındaki temel fikir, eğitim sürecinin bir bütün oluşturduğu ve bu nedenle eğitimin karmaşıklığı, diyalektik olarak birbirine bağlılığı, içeriğin birliği ve dolayısıyla yöntemsel prosedürde anlaşılması gerektiği yönündedir (Somr & Hruskova, 2014).

Herbart'ın pedagojik kuramı ve uygulaması, eğitime önemli bir destek olarak görülmüştür. Herbart, öğretmenlerin öğrencilerde yeni fikirlerin oluşmasını sağlarken bunun önceki bilgi ve deneyimlerle bağdaştırılacak şekilde sunulması gerektiğini ileri sürmüştür

(Leary, 2000). Alman Prusya İmparatorluğu eğitimcilerine göre, Herbart'ın eğitim felsefesi öğretim amaçları için sadece uygun bir pedagojik kuram değildi, aynı zamanda içeriği, didaktik ve yöntemsel bütünlüğü olan bir araçtı. Yöneticilere göre de katı idari kontrolleri hazırlayan devlet eğitim politikası için özellikle pratik bir araçtı. Eğitim içeriğinin birleştirilmesinden, devletin eğitimdeki rolünü güçlendirmesi bekleniyordu (Somr & Hruskova, 2014). Dolayısıyla Herbart sadece eğitim reformuna ve öğretim pratiğine büyük katkı sağlamamış aynı zamanda eğitim düşüncesinde devrim yaratmıştır. Bu nedenle Herbart, kuramı ve bilimsel yaklaşımıyla eğitim tarihinde "pedagojinin kurucusu" olarak tanımlanmıştır. Bazı eğitim tarihçileri, Alman Pedagog Herbart'ı ünitenin mucidi olarak kabul ederler. Çünkü onun disiplinleri ilişkilendirme düşüncesi, Amerika'da bir eğitim birimi olarak ünitenin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Herbart'ın çocuklardaki çok yönlü ilginin geliştirilmesi düşüncesi, çocuğun hayatı ve ihtiyaçlarının dikkate alınmasını sağlamıştır. Bu doğrultuda ilerlemeci felsefenin ve ünite fikri, projeye dayalı eğitim anlayışının temellerini oluşturmuştur (Ata, 2009a). Bu gelişmelerin Herbart'ın ilk toplu öğretimciler arasında yer almasına neden olduğu düşünülmektedir.

Herbart'ın bir öğretmen ve eğitimci olarak kişisel deneyimi, onu eğitim kuramının odağındaki fikre götürdü. Herbart'ın ilk önemli yeniliği, eğitim ve öğretimi birleştirmek yönünde oldu. Aslında Herbart için eğitim ve öğretim arasındaki ilişkiyi geliştirerek yeni pedagojik düşünce ve pedagojik eylem paradigmasını ortaya çıkardığı söylenilebilir. Bu yeni eğitim fikri, Yeni Güney Galler'de "çok yönlü ilgi," "kavrama" ve "iç özgürlük" olarak ortaya çıktı. Herbart'a göre, çok yönlü ilgi öğrencide erdemi geliştirmenin kilit bir faktörüydü (Hilgenbeger, 1993). Öğrencinin çalışmakta olduğu konuya gösterdiği ilgi ne kadar büyükse, bu durum o konunun daha çok araştırılması için güçlü bir etken olmaktadır (Carter, 2016). Herbart'ın pedagojik kurama yaptığı en önemli ve kalıcı katkılardan biri, ilgi doktrini'dir. Herbart'a göre ilgi, içsel bir eğilimdir, zihinde bulunan aktif bir güçtür. Bu, bir kavramın (bir düşünce nesnesi), vicdan içinde saklanmasını veya bilincin nesnesine geri dönüşünü teşvik eder. Bu amaçla öğretmen, çocuğun kapasitesi ile ne tür bir sunum ve öğrenmenin uygun olduğunu bulmalıdır. Aksi takdirde okul, çocuğun kişiliğinin büyümesinden ziyade engeller (Bowyer, 1970).

Herbart, pedagojiyi kuramsal olarak öğretmekten memnun değildi. Ona göre eğitim uygulamalı olmalıdır. Herbart bunu şu sözlerle açıklamıştır: "Eğitim amacıyla çok fazla ders verdim. Ancak eğitim kuramsal olmamalı, gösterilmeli ve uygulamalı olmalıdır. Ayrıca, on yıllık deneyimlerimi de geliştirmek istiyorum. Bu nedenle, benim pedagojim ile tanışık genç öğretmenle beraber, az sayıda kişiyle bir saat boyunca çalıştık. Bu şekilde karşılıklı gözlem ve tecrübe alışverişiyle öğretmenler, yöntemlerini mükemmelleştirebilir ve geliştirebilirler. Bir öğretim planı öğretmenler olmadan değersizdir. Plan ruhundan esinlenerek, yöntemin kullanımı konusunda deneyimli öğretmenlerden yararlanılmalıdır. Kant'ın dediği gibi: 'İlk deney okulları, daha sonra normal okullar olur'. 'Belki de bu önerdiğim küçük bir deneysel okul, gelecek için daha da genişletilerek iyi bir hazırlık olacaktır.'" Herbart'ın bu fikri Prusya hükümetinden, Eğitim Bakanı William Von Humboldt aracılığıyla Herbart'a planını gerçekleştirebilmesi için tam bir özgürlük ve belli bir ücret karşılığında bir asistan seçme izni verdi. Fakat bu plan sadece öğretmenlerin eğitimi ile sona ermedi. Herbart, eğitimin gelişmesi gereken zeminin aile hayatı olduğunu düşündü ve öğrencilere kendi evinde ikame ettirmek için olanaklar aradı (Herbart, 1908). Eğitimcilerin eğitimi için pedagojik bir seminer kurdu ve eşinin yardımıyla pratik bir deneyim sağlamak amacıyla

kendi evinde çocuklara yönelik bir okulun kurulması için uğraştı. Bunun yanında 1797'de Herbart, önceleri pedagojiye olan ilgisini çeken tanınmış bir İsviçreli ailenin çocuklarına öğretmenlik görevini almak için üniversiteyi bıraktı (Jahoda, 2006). Herbart iki ayda bir öğrencilerin ailelerine mektup yazarak, çocuklarının gelişimleri hakkında bilgi vermiştir. Bu onun öğretim işinde ilk ve önemli bir deneyimi olmuştur. Öğrencilerin ailelerine yazmış olduğu yirmi dört mektuptan sadece beşi günümüze gelebilmiştir. Bu mektuplar Herbart'ın eğitime ilişkin temel düşüncelerini içermektedir (Ata, 2009b).

Herbart (1776–1841) kendi okuluna sahipti ve burada eğitim kuramlarını uyguladı. Herbart, konu merkezli müfredata kuvvetle inanıyordu. Konuyu etkili bir şekilde öğretmek için öğretmenin, seçilmiş yöntemi kullanması gerekir. Herbart seçilen bir öğretim stratejisini uygulamak için ders planlarının geliştirilmesi ve kullanılmasını savundu (Ediger, 1987). Herbart'ın inandığı beş eğitim adımı vardı (Ediger, 2002). Bunlar şöyle sıralanabilir:

1. Hazırlık: Bu aşamada öğretmenlerin derse girmeden önce ön hazırlıklarını yapması gerekmektedir.
2. Sunum: Bu aşamada öğretmen, ön hazırlıklarını yaptığı dersin sunumunu gerçekleştirmektedir.
3. İlişkilendirme ve karşılaştırma: Bu aşamada öğrencilerin ön bilgileri ile yeni bilgileri arasında ilişki kurmaları sağlanır. Başka bir deyişle öğrenci yeni öğrenmeyi eski öğrenmeyle ilişkilendirir.
4. Genelme veya soyutlama: Bu aşamada öğretmen, öğrencilerin ön öğrenmeleri ve yeni bilgileri doğrultusunda genellemelere ulaşabilmesini sağlar.
5. Uygulama: Bu aşamada öğrencilerin, öğrenmiş oldukları bilgileri kullanmaları sağlanır.

Toplu öğretimin geniş anlamdaki uygulamaları Almanya ve Avusturya'da yapılmıştır. Toplu öğretim sistemine göre yapılan bazı uygulamalarda ders saati, ders ismi gibi kısıtlamalar kaldırılmıştır. Öğretmen, ünitenin içeriği neyi gerektiriyorsa onu öğrenciler sıkı- lıp, dikkatleri dağılına kadar derste işler. Bir dersin akışını öğrencinin ilgisi ve konunun içeriği belirler. Öğretmen dersi işlerken resim, müzik, matematik ve diğer ilgi alanlarından faydalanarak dersi öğrencilerin dikkatlerini çekecek hale getirir (Ergün & Özdaş 1997).

Herbart'a göre her bir ders başka derslere atıfta bulunacak ve ilişkilendirilecek şekilde öğretilmelidir (Çoban, 2017). Edebiyat ve tarih üzerine yapılan bir çalışma, karakter gelişimini vurgulamak için en iyi iki akademik alan idi. Herbart karakter eğitimine güçlü bir şekilde inanıyordu (Ediger, 2002). Herbart, tarihin ve edebiyatın öğrencilerin incelemeleri için oldukça yararlı eğitim programları olduğuna inanmaktadır. Eğitim sonunda elde edilen sonuç, ahlaki olarak bireyi geliştirmek olmalıdır. Tarih ve edebiyatta soylu bireylerin hayatlarını inceleyerek, öğrenciler ahlaki anlamda bireysel olarak hayatlarını şekillendirebilirler. Bununla birlikte, Herbart'a göre, tarih ve edebiyat üzerine yapılan bir araştırma, öğrencilerin yüksek ahlaki standartlara sahip kişiler olarak yetiştirilmelerine yardımcı olabilir (Ediger, 1987).

Herbart, Tarih ve Coğrafya arasında da ilişki olduğunu savunmuştur. Çünkü mekân-zaman ilişkisi kurulunca bir yer hakkında detaylı bilgiye ulaşılabilir. Başka bir deyişle bir yerin coğrafyasını öğrenince, geçmişteki halini gösteren haritalar yardımıyla o yerin geçmiş, tarihi hakkında da bilgi elde edilebilir. Buradaki Coğrafya ve Tarih öğretimine ek olarak biyografilerden de faydalanılabilir. Herbart, tarihi konularda harita, tarih şeridi gibi görsel

materyallerden yararlanılmasının önemini vurgulamıştır. Hatta çizimlerin yapılmasının öğrencinin hayal dünyasını geliştireceğini de savunmuştur. Tarih öğretiminde önemli kişi ve olayların gösterildiği basit bir tarih şeridinin kronolojik anlamda öğrencide ilgi uyandıracağını savunmuştur. Tarih şeritleri, tarihlerde ileri ve geri gidilebilir, eş zamanlı olarak diğer ülkelerde neler yaşandığı gösterilebilir şekilde hazırlanmalıdır. Tarih öğretimine eski çağların öğretimiyle başlanması gerektiğini belirtmektedir. Çünkü bu çağlarda insan-insan, insan-doğa ilişkileri daha sade olmuştur. Ayrıca Herbart, Tarih konularının öğrencinin gelişimsel ve bilişsel özelliklerine uygun olarak verilmesi gerektiğini belirtmiştir (Ata, 2009b; Baymur, 1942).

Johann Friedrich Herbart'ın Sosyalleşme Anlayışı

Herbart, Almanya'da sosyal psikolojinin kurucusu olarak tanınırken, tarihi bir yanılığa düşülmektedir. Kendisi hiçbir zaman "sosyal" (Almanca olarak sozial) kavramını kullanmıyordu, çünkü Herbart büyük çalışmalarını yazdıktan sonra 1830'lara kadar ortak çalışmalara girmemişti. Yine de, "sosyal" kavramını geniş bir şekilde ele alınabilecek çeşitli ifadelerde kullandığı görülmektedir. Bunlar arasında, sosyallik, daha büyük bir topluluk (toplum), büyük (ortaklık) sıfatıyla "toplumsal" (sosyal) ve politik devlet (devlet) ile işaretlenmiş yüz yüze gruplar bulunmaktadır. Bu kavramlardan bazılarının modern sosyal psikolojinin kapsamı dışında olduğu görülür. Ancak önemli olan, Herbart için bu varlıkların ve ilişkilerin tümüyle psikolojik süreçlere dayandığı gerçeğidir (Jahoda, 2006).

Herbart'ın topluma olan ilgisi, onun ilk felsefi yazılarında ortaya çıkmıştır. Böylece, Herbart'ın Allgemeine praktische Philosophie [Genel Pratik Felsefe] adlı eserinde "toplum" kavramı tartışılır. Toplum kavramının Almanca kullanımı, daha geniş anlamlara sahiptir. Örneğin, gesellschaft leisten "ortak olmak" anlamına gelir. Böylece Herbart bir grupta insanların iletişim kurmadıkça toplum olamayacaklarına işaret etmiştir. Ortak bir amacı paylaşmadıkça ve birbirlerine güvenmedikçe bir grup oluşturamazlar. Böyle bir ortak amaç, büyük ölçekli toplumlarda mevcut olmalıdır (Jahoda, 2006).

Herbart, daha sonra 19. yüzyılda, organik olanın çok popüler hale geldiği bir başka analogiden bahseder. Organik cisimler tohum hücrelerinden gelişir ve böylece daha ileri evrimlere dönüşür. Bu nedenle, bahçeleri yetiştirme ile eğitimi karşılaştırmamalı, çünkü eğitim, oldukça yeni düşünceler ve duygular üretirken, bahçecilik sadece tohumda bulunanları kullanır. O, insanların toplumun dışında hiçbir şey olamayacağını, tamamen izole edilmiş bir bireyin var olamayacağını; böyle bir bireyin herhangi bir insanlığa sahip olamayacağını belirtmiştir. Herbart'ın bu düşüncesi iki açıdan kayda değer bir öngörü sergilediğini göstermektedir: İlk önce, psikolojinin, insanları toplumlar olarak görme konusundaki önemine yeniden vurgu yaptığı; ikincisi, kültürlerarası bir bakış açısına sahip olma ihtiyacını öngörmesidir. Ayrıca, toplumun, bireylerin ortak çabalarından kaynaklanan bir tarih ürünü olduğu da unutulmamalıdır. Bu nedenle, bireylerin toplum üzerinde çalışmak için başlangıç noktası olmalıdır (Jahoda, 2006).

Herbart'a göre eğitimcinin temel görevi, fikirleri sürekli ve tutarlı bir şekilde çocuğun dikkatine sunmaktır. Bu şekilde, öğretmen çocuğun deneyimlerini kontrol edebilir ve onun kararını olgunlaştıracak bir çeşit iç görü sunabilir. Her bakımdan, çocuklar, özgür ve tutarlı bir şekilde topluma kazandırılacak şekilde eğitilmelidirler. İnsanın seçimlerinin ve amaçlarının neler olacağını öngörmek imkânsızdır. Bu nedenle öğretmenin, bireye iyi seçimler yapabilmesi ve belirlediği hedeflere ulaşabilmesi için rehberlik etmesi

gerekir. Bundan dolayı, öğretim geniş bir konu yelpazesini kapsamalıdır. Herbart, bireylerin tarafsız varlıklar olarak doğduğuna, iyi ya da günahkâr, kötü insanlar olarak doğmadıklarına inanıyordu. İnsanlar olumsuz bir ortamda büyürler. Bireyler daha sonra çevredeki ortamdan öğrenir. Herbart'a göre toplum her ne olursa olsun, insan zihnine baskı yapar (Ediger, 2002).

Öte yandan, her birey toplumda yaşar ve her toplum kendine özgü özelliklere sahiptir. Toplumda yaşayan her bireyin bu özelliklere ayak uydurması gerekir. İçinde yaşadığı topluluğa hizmet edecek şekilde yetişmesine olanak sağlar. Sadece, bu gibi şekillerde bireyler üretken olabilirler ve kendini özgür ve mutlu hissederler. Dolayısıyla, bir yandan, kendiliğindenliği bozmak için çocuğu yetiştirme yükümlülüğü, öte yandan, sadece çocuğun kişisel çıkarlarını geliştirmek değil, aynı zamanda onu, medeni toplumların temel değerlerinin benimsenip aktarılması için öğretmen tarafından çeşitli bilgi ve deneyimlerle tanıştırmak gerekir (Ediger, 2002).

Bireysellik açısından bakıldığında, asıl nokta, her çocuğun başından beri zihinsel gelişiminin biricik olması gerektiğidir. Bu nedenle bireyliğin ilk varlığının açıklaması zorunludur. Başlangıçta zaten var olan bireysel farklılıkları açıklamak kolaydır. Yani, bir öğretmen olarak deneyimleri, yetenek, eğilim ve mizaçlarda farklılık gösteren çocukları ayırmak için bireysel farklılıklar dikkate alınmalıdır (Blyth, 1981).

Herbart sistematik olarak öğrenme sürecini organize etmeye ve yönetmeye çalışan ilk bilimsel pedagoğlardan biridir. Herbart ilk kez, bilgi edinme ve bilgi verme sürecinin öğrenilebileceği fikrini savunmaktadır. Bu fikir, eğitim tarihinde önemli bir olaydır. Herbart, konuşmalarında mümkün olduğu kadar doğru bir pedagojiyi savunmuştur (Dubois, 2015).

Herbart için eğitim ailede başlar. Zihni düzenleyen ve yanlış yönlendirilen iradeyi engelleyen otoriteyi baba temsil eder. Çocuğun oluşumunda çok önemli rolü olan ve çocukta aşkı temsil eden annedir. Baba ve annenin farklı rolleri vardır. Herbart, ailelerin çocuklarına iyi bir atmosfer oluşturmaları gerektiğini savunmaktadır. Daha sonra, eğitim yuvaları, ailelerin bu işini devralır ve daha da tamamlarlar (Dubois, 2015).

Johann Friedrich Herbart'ın Toplu Öğretim Anlayışı ve Sosyal Bilgiler

Doğal ve informal olarak gerçekleşen sosyalleşme, bireyde küçük yaşlardayken başlamaktadır. Bu süreçte ailenin önemi oldukça fazladır. Bireyin sağlıklı sosyalleşmesi, topluma kazandırılması ailenin atacağı temelle gerçekleşebilmektedir. Daha sonra bu görevi eğitimin ana merkezi olan okullar üstlenmektedir. Okullar eğitimin ana merkezidir. Ancak, bu sadece okullarda gerçekleşmemektedir. Çünkü eğitim, dört duvar arasına sıkıştırılmayacak kadar önemli bir olgudur. Bu nedenle birey sürekli toplumla iç içedir ve sürekli bir eğitim halindedir. Sosyalleşme eğitimi informal olarak her ortamda yaşanmaktadır. Ailenin sağladığı temel bu noktada çok önemlidir. Çünkü okuldaki sosyalleşme süreci bu temel üzerine inşa edilmektedir. Okullar bireye sosyalleşme sürecinde formel ve planlı olarak çeşitli bilgi, beceri, tutum ve değerlerin kazandırıldığı kurumlardır. Türkiye'deki okullarda bunları kazandırma görevi yaklaşık 6 yaşına kadar okul öncesi öğretmenleri, 11 yaşına kadar sınıf öğretmenleri, 14 yaşına kadar da branş öğretmenleri tarafından gerçekleştirilmektedir. Branş derslerinin içinde de sosyalleşme süreciyle doğrudan bağlantılı olan ders Sosyal Bilgiler'dir (Sözer, 2008; Kaya, 2018).

Sosyal Bilgiler dersi 2005 yılından itibaren yapılandırmacı eğitim anlayışına uygun olarak tasarlanmaktadır. Sosyal Bilgiler dersi, disiplinlerarası bir çalışma alanıdır. Bu nedenle sosyal bilimlerin üretmiş olduğu bilgileri, ilkököl ve ortaokul seviyelerindeki öğrencilerin öğrenebileceği şekilde tasarlanmıştır. Bu açıdan bakıldığında 2005 yılından sonra Sosyal Bilgiler dersinin tam olarak toplu öğretim anlayışına uygun olarak hazırlandığı söylenebilir (Tay, 2011). Toplu öğretim, çocukların psikolojik ve bilişsel gelişimleri dikkate alınarak uygulanan bir sistemdir (Binbaşıoğlu, 2003). Ayrıca, toplu öğretimde bir tema, kavram ya da sorunun incelenmesi için çeşitli disiplinlerin bulgu ve yöntemlerinden faydalanılır (Jacobs, 1989). Başka bir deyişle bir konunun öğretimi için farklı disiplinlerden faydalanılarak yapılan toplulaştırma (Erickson, 1998). Sosyal Bilgiler dersi de bir toplu öğretim dersi, disiplinlerarası bir çalışma alanıdır. Bu kapsamda Sosyal Bilgilerin toplu öğretim tasarımıyla ilgili olarak Coğrafya ve Tarih disiplinleri, bireyin sosyalleşme süreciyle direkt bağlantısı olan disiplinler olduğu söylenebilir. Çünkü bireyin sosyalleşebilmesi için mekân ve zamana ihtiyaç vardır. Bunu bireye sağlayan da diğer disiplinlere oranla bakıldığında bu disiplinlerdir. Bu açıdan bakıldığında, bireye kültür ve kimlik kazandıran ders de Sosyal Bilgiler dersi. Bu kültür ve kimlik, mekân ve zaman ilişkisiyle sağlanır (Blyth, 1981; Kaya, 2018).

Herbart'ın eğitim anlayışına bakıldığında toplu öğretimi desteklediği görülmektedir. Çünkü ona göre bireyin gelişimi gereği önce somut konular sonra soyut konulara; önce bütünlük dersler daha sonra disiplinlere ayrılmalıdır. O, eğitimin okullarla sınırlandırılmaması ve bu konuda ailelerden yararlanılması gerektiğini savunmaktadır. Bunun yanında, eğitimin sadece oturarak yapılan bir öğrenme olmadığını yaşayarak, yaşamla bütünleştirilerek yapılması gerektiğini söylemektedir. Bu açıdan bakıldığında Herbart'ın bu eğitim anlayışı Sosyal Bilgilerle örtüşmektedir. Sosyal Bilgiler dersi, hayatın sosyal boyutuyla ilgili öğeleri içermektedir. Bu sebepten dolayı dersin tasarlanışındaki temel amaç bireyleri topluma kazandırmaktır. Bireyin topluma kazandırılmasından kastedilen toplumun kültürel değerlerini benimseyip koruyarak geleceğe aktarabilmesidir. Buna ek olarak her şeyi sorgulamakla birlikte sorumluluk sahibi vatandaşlar olarak davranış sergileyebilmesidir. Kısacası, Sosyal Bilgiler hayatın kendisidir. Bu sebepten dolayı Sosyal Bilgiler dersi hayatla iç içe şekilde tasarlanmıştır (Dubois, 2015; Kaya, 2018; Sözer, 2008). Bu kapsamda toplu öğretim çatısı altında Sosyal Bilgiler dersi ile Herbart'ın eğitim anlayışının kesiştiği söylenebilir. Başka bir deyişle Herbart'ın eğitim anlayışı Sosyal Bilgiler dersinin temelini oluşturan yaklaşımlardan biridir.

Sonuç ve Öneriler

Toplu öğretimin temelini insanı ruhsal ve zihinsel olarak dengeli yetiştirmeyi amaçlayan düşünceler ve insanı bilgi, beceri ve değer bakımından dengeli ve tutarlı yetiştirmeyi amaçlayan her çaba, bu çabaların içindeki bilimler ve konularını dengeli olarak vermek isteyen eğitim çabaları oluşturmaktadır. Toplu öğretimi sistemleştiren kişi olan Herbart da öğrencinin dengeli, ahlaklı ve erdemli olması için bir ünitenin bütün yönlerine aynı şekilde ilgi gösterilmesi gerektiğini savunmaktadır. Başka bir deyişle toplu öğretim sisteminin bir olay ya da bir dönem hakkında ayrı ayrı disiplinler olarak öğrencilere verilmesi gereken bilgi ve becerilerin tek bir ünite etrafında birleştirilmesi olduğunu belirtmektedir. Buna göre her bir ders, başka derslere atıfta bulunacak ve ilişkilendirilecek şekilde öğretilmelidir.

İnsanlar bir mekân üzerinde birbirleriyle etkileşim halinde yaşamalarını sürdürmektedir. Bu yaşanan mekânda, birçok tecrübeler gelişmektedir. Bu tecrübeler sosyal, siyasi ve ekonomik anlamda bir bütünlük içerisindedir. Başka bir deyişle bu tecrübelerde birçok sosyal bilim disiplini yer almaktadır. Sosyal bilimler insanın bir yönünü ele alarak inceleme konusu edinseler de, bu disiplinlerin arasında kesin bir ayırım olduğunu söylemek mümkün değildir. Çünkü sosyal olgular bir bütündür. Bu durum sosyal sorunların çözümünde tek disiplinden yola çıkarak çözüm yollarının aranmasını imkânsız hale getirmiştir. Bu gibi durumların sonucunda sosyal bilimlerde disiplinlerarası çalışmalar giderek önemli hale gelmiştir. Bu çalışmaların ürünlerinden biri de Sosyal Bilgilerdir. Sosyal Bilgiler, sosyal bilimler ve insanla ilgili diğer tüm bilimlerden ve bilgilerden faydalanan bir programdır (Doğanay, 2005). Bu ders tasarlanarak sosyal bilimlerden toplulaştırılan öğelerin, öğrencilerin gelişim düzeylerine uygun bir biçimde öğretilmeleri sağlanmaya çalışılmıştır.

Sosyal Bilgiler dersi hayatın içinde olan disiplinlerin genelleme ve ilkelerinden ortaya konulan bir çalışma alanıdır. Bu nedenle Sosyal Bilgiler dersinin sadece bilgiden ibaret olamayacağı söylenebilir. Sosyal Bilgiler dersinde öğrenciler yaşamlarında karşılaştıkları sorunların çözümlerini rahatlıkla bulabilmelidir. Başka bir deyişle Sosyal Bilgiler dersi yaşayarak öğrenilen bir derstir. Herbart bu konu ile ilgili öğrencilerin önceki bilgi ve tecrübeleriyle bağlantı kurarak yeni fikirler oluşturmaları gerektiğini savunmaktadır. Herbart pedagojinin sadece kuramsal olarak verilmemesi gerektiğini, öğrencinin yaparak-yaşayarak bu konuyu öğrenebileceğini savunmaktadır.

Herbart, eğitim öğretimin sadece öğretici ve öğrenenden ibaret olmadığını, aile ve çevrenin de bu süreçte etkisi olduğunu savunur. Öğrenciler öğretmenlerinden öğrendikleri bilgilerle sınırlı değildir. Sosyal Bilgiler dersinin konuları da hayatın içinde var olan konular ile ilgili olduğu düşünülürse öğrencilerin dersle ilgili çoğu bilgiyi daha önceden çevrelerinden, ailelerinden öğrendikleri söylenebilir.

Yapılan bu çalışmaya dayanarak getirilebilecek öneriler şunlardır: Sosyal Bilgilerin ne amaçla tasarladığını öğrencilere ve öğretmenlere unutturmamak ve programlara bu açıdan yön verebilmek için geçmişteki kuram ve öğretim tasarımlarının irdelenip ilişkilendirilmelidir. Bir diğer getirilebilecek öneri de Sosyal Bilgiler dersinin Tarih, Coğrafya dersiymiş gibi işlenerek öğrencinin sosyalleşmesine ve bu dersten bıkkınlık yaşamamasına neden olunmamalıdır. Bu nedenle baştaki öneride belirttiğim gibi Sosyal Bilgiler dersi amacına uygun işlenmelidir. Bunlardan yola çıkılarak Sosyal Bilgiler dersinin temellerini ortaya koymak için Herbart gibi diğer etkili isimleri (Otto, Comenius, Condorcet, Decroly, Dewey) konu edinen tezler, makale çalışmaları yapılmalıdır. Bu sayede Sosyal Bilgiler dersinin tasarlanma amacının ortaya konulacağı söylenebilir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Yazar Katkıları: Fikir – E.K.; Tasarım – S.A.; Denetleme – E.K.; Kaynaklar – S.A.; Veri Toplanması ve/veya İşlenmesi – E.K., S.A.; Analiz ve/veya Yorum – E.K., S.A.; Literatür Taraması – S.A.; Yazıyı Yazan – S.A.; Eleştirel İnceleme – E.K.

Çıkar Çatışması: Yazarlar çıkar çatışması bildirmemişlerdir.

Finansal Destek: Yazarlar bu çalışma için finansal destek almadıklarını beyan etmişlerdir.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Author Contributions: Concept – E.K.; Design – S.A.; Supervision– E.K.; Funding – S.A.; Materials – S.A.; Data Collection and/or Processing – S.A., E.K.; Analysis and/or Interpretation – S.A., E.K.; Literature Review – S.A.; Writing – S.A.; Critical Review – E.K.

Declaration of Interests: The authors have no conflicts of interest to declare.

Funding: The authors declared that this study has received no financial support.

Kaynaklar

- Ata, B. (2009a). Sosyal Bilgiler Ünitesi Kavramı Üzerine Bazı Düşünceler. İçinde R. Turan, A. M. Sümbül & H. Akdağ (Eds.), *Sosyal Bilgiler Öğretiminde Yeni Yaklaşımlar-1* (Baskı 2, s. 26-40). Pegem Akademi.
- Ata, B. (2009b). Johann Friedrich Herbart'ın Tarih eğitimi Üzerine Görüşleri. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1377-1388.
- Baymur, F. (1942). Tarih Telakkileri ve Tarih Öğretimi. *Yeni Kültür*, 61.
- Binbaşıoğlu, C. (2003). *Hayat Bilgisi Öğretimi*. Nobel Yayıncılık.
- Blyth, A. (1981). From individuality to character: The herbartian sociology applied to education. *British Journal of Educational Studies*, 29(1), 69-79. [CrossRef]
- Bowyer, C. (1970). *Philosophical perspectives for education*. Glenview, Illinois: Scott, Foresman, and Company.
- Carter, D. (2016). Retrieving the forgotten influence of Herbart on subject English. *English Teaching: Practice and Critique*, 15(1), 40-54. [CrossRef]
- Çoban, A. (2017). Program Geliştirmenin Tarihsel Temelleri. İçinde B. Oral & T. Yazar (Eds.), *Eğitimde Program Geliştirmenin Kuramsal Temelleri* (Baskı 1, s. 119-151). Pegem Akademi. [CrossRef]
- Dewey, J. (1923). İçinde A. Başman (Çev.) *Mektep ve Cemiyet*. Matbaa-i Amire.
- Doğanay, A. (2005). Sosyal Bilgiler Öğretimi. İçinde C. Öztürk & D. Dilek (Eds.), *Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi*. (Baskı 5, s. 17-52). Pegem Akademi.
- Dubois, O. W. (2015). *Johann Friedrich Herbart (1776-1841)*. Driestar Hogeschool, Diestar Educatief.
- Ediger, M. (1987). The psychology of reading instruction (A Collection of Essays). Retrieved from https://archive.org/stream/ERIC_ED298461/ERIC_ED298461_djvu.txt
- Ediger, M. (2002). Important historical events in reading instruction. *Educational Resources Information Center (ERIC)*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED468661.pdf>
- Erden, M. (Tarihsiz). *Sosyal Bilgiler Öğretimi*. Alkım Yayınevi.
- Ergün, M., & Özdaş, A. (1997). *Öğretim İlike ve Yöntemleri*. Kaya Matbaacılık.
- Erickson, H. L. (1998). *Concept-based curriculum and instruction teaching beyond the facts*. Corwin Press. Inc. A Sage Publications.
- Herbart, J. F. (1908). In M. Henry & E. Felkin (Eds.) *The science of education: Its general principles deduced from its aim and the esthetic revelation of the world*. D. C. Heath & CO. Publishers.
- Hilgard, E. R. (1996). Perspectives on educational psychology. *Educational Psychology Review*, 8(4), 419-431. [CrossRef]
- Hilgenbeger, N. (1993). Johann Friedrich Herbart. *Prospects*, 23(3-4), 649-664. [CrossRef]
- Jacobs, H. H. (1989). *Interdisciplinary curriculum: Desing and implementation*. Association for Superversion and Curriculum Development.
- Jahoda, G. (2006). Johann Friedrich Herbart: Urvater of social psychology. *History of the Human Sciences*, 19(1), 19-38. [CrossRef]
- Kaya, E. (2018). *Hayat Bilgisi, Sosyal Bilgiler ve Fen Bilgisi Derslerinin Temeli: Toplu Öğretim Sistemi*. Pegem Akademi Yayınları.
- Klein, T. (2005). Integrative Learning and interdisciplinary studies. *Peer Review*, 4, 8-11.
- Leary, D. E. (2000). Johann Friedrich Herbart (1776-1841). In A. E. Kazdin (Ed.), *Encyclopedia of Psychology* (pp. 116-117). Oxford: Oxford University Press.
- Somr, M., & Hrušková, L. (2014). Herbart's philosophy of pedagogy and educational teaching The views and differences of opinion. *Studia Edukacyjne*, 33, 413-429.
- Sözer, E. (2008). Sosyal Bilgiler Dersinin Tanımı, Kapsamı ve İlköğretim Programındaki Yeri. İçinde Ş. Yaşar (Ed.), *Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Öğretimi* (Ünite 3, s. 41-55). Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Tay, B. (2011). Sosyal Bilgiler Öğretiminin Dünü, Bugünü ve Yarını. İçinde R. Turan & K. Ulusoy (Eds.), *Sosyal Bilgilerin Temelleri* (Bölüm. 1, s. 2-16). Pegem Akademi Yayınları.
- Yıldırım, A. (1996). Disiplinlerarası Öğretim Kavramı ve Programlar Açısından Doğurduğu Sonuçlar. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12, 89-94.

Extended Abstract

Introduction

A collective education system is the effective presentation of teaching by combining certain concepts and problems, combining the knowledge of different disciplines during their processing. Collective education has many different dimensions. Collecting the curriculum, lesson, teacher, student, and book are among these dimensions. It uses the methods and findings of many sciences in order to give individuals a holistic perspective. In this way, it can be said that it is a system that gives individuals the ability to think multi-dimensionally. Social Studies is also an interdisciplinary course. While socialization is ensured in the child in the Social Studies course, the principles and generalizations of the different science branches that exist in life are presented to the students not in the form of individual lessons but in a coherence based on their common points. It shows that the Social Studies course is prepared according to the collective teaching approach.

The creator of collective education as a system is Johann Friedrich Herbart. In the 1800s, German pedagogue Johann Friedrich Herbart put forward tackling related courses in schools together around a certain subject. Herbart argues that there is no limit to education, and it should be formed around the school, family, and environment. In addition, according to Herbart, education should be intertwined with life by doing, living, and living. From this point of view, Herbart's understanding of this education overlaps with Social Studies. The Social Studies course is a course that exists to realize the socialization process of the individual. The socialization process first starts in the family. Then this process continues in schools. In addition, Social Studies is designed as a lesson in life. At this point, it coincides with Herbart's understanding of education.

Conclusion and Suggestions

The basis of collective education is the ideas that aim to raise people in a spiritual and mentally balanced way, and every effort that aims to raise people in a balanced and consistent way from the flow of knowledge, skill, and value, and the educational efforts that want to teach the science branches and subjects in these efforts in a balanced way. Herbart, the person who systematized collective teaching, also argues that for the student to be balanced, moral, and virtuous, all aspects of a unit should be paid the same attention. In other words, it states that the collective education system is the combination of the knowledge and skills that should be given to students as separate disciplines about an event or a term around a single unit. Accordingly, each lesson should be taught in a way to refer to other lessons and to be associated.

Although social sciences deal with one aspect of human beings, it is not possible to say a definite distinction between these disciplines. Because social facts are a whole, this situation made it impossible to seek solutions based on a single discipline in the solution of social problems. As a result of such situations, interdisciplinary studies in social sciences have become increasingly important. One of the products of these studies is Social Studies. Social Studies is a program that uses social sciences and all other human-related sciences and information. In this course, appropriate information according to the development and learning level of the students from social sciences is given in a blended form. Social Studies course is a field of study that reveals the generalizations and principles of the disciplines involved in life. For this reason, it can be said that the Social Studies course cannot only consist of information. Students in the Social Studies course should be able to easily find solutions to the problems they encounter in their lives. In other words, Social Studies is a lesson learned through experience. Herbart argues that students should create new ideas on this subject by connecting with their previous knowledge and experience. Herbart argues that pedagogy should not be given only theoretically and that the student can learn this subject by doing and living.

Herbart argues that education is not just about the teacher and the learner, but the family and the environment also have an impact on this process. Students are not limited to the information they learn from their teachers. Considering that the subjects of the Social Studies course are also related to the issues that exist in life, it can be said that the students learned most of the information about the lesson from their environment and their families.

Recommendations that can be made based on this research are as follows:

In order not to make students and teachers forget the purpose of Social Studies and to direct the programs in this respect, the past theories and teaching designs should be examined and associated. Another suggestion that can be made is that the Social Studies course should be treated as if it was a history and geography lesson, and the student should not be socialized and bored with this course. For this reason, as stated in the previous suggestion, the Social Studies course should be taught in accordance with its purpose. Based on these, in order to reveal the foundations of the Social Studies course, theses and article studies should be made about other influential names such as Herbart (Otto, Comenius, Condorcet, Decroly, Dewey). In this way, it can be said that the purpose of designing the Social Studies course will be revealed.

Etik Kurul Belgesi: Yapılan bu çalışma, bir araştırma makalesi olmadığı için herhangi bir örneklem grubu da bulunmamaktadır. Bu nedenle etik kurul belgesi alınmamıştır.